LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 90v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Arguit ex Necromantia

pitia est cicere ab inferis animas. Euocent iouem. nepturn. Vulcanum
Mercurium. Appollinem puremq; omnium Saturnum: Respondebit
ab inferis omnes & integra loquentur & de se ac deo fatebuntur: Post
hec uocet xpm: non aderit. non apparebit: Quia non amplius: q̃ biduo
apud inferos fuit: Quid hac probatione certius proferri potest: Ego vero
non dubito: qn ad veritatem Trismegistus hac alig ratione puenerit:
qui de deo pure omnia & de filio loquutus est multa: que diuinis con
tinentur archanis: –

XXVIII.

QVe cum ita se habant: ut ostendimus: apparet & nullam aliam
spem uite hominum esse propositam: nisi ut abiectis ter
renis & errore miserabili deum ignoscat: & deo seruiat: nisi
huic temporali renunciet uite: ac se rudimentis iusticie ad cultum vere reli
gionis instituat: Hac n. condicione gignimur: ut generati nos deo iusta &
debita obsequia prebeamus: hunc solum nouerimus: hunc sequamur. hoc vi
culo pietatis obstricti deo religati sumus: Vnde ipsa religio nomen accepit:
Non ut cicero interpretatus est: a relegendo: qui in libro de natura deorum
secundo ita dixit: Non n. ubi solum: verum & maiores uri superstitionem
ac religionem sepuerunt: Nam qui totos dies precantur & immolabant:
ut sui sibi liberi superstites essent: superstitiosi sunt appellati: Qui autem om
nia ad culturam deorum pertinerent. retractarent. & tamq̃ relegerent: hi
sunt dicti religiosi ex religendo tamq̃ ex eligendo eligentes & diligendo di
ligentes. & intelligendo intelligentes: His n. verbis mest uis legendi ea
demq; in religioso: sta factum est in superstitioso & religioso alterum vitij
nomen alterum laudis: Hec interpretatio q̃ inepta sit ex re ipsa licet nos
cere: Nam si in hisdem dis colendis & superstitio & religio uertatur exigua
vel potius nulla distantia est: Quid n. mihi afferet causae: cur precam p
salute filiorum semel religiosi & idem deciet facere superstitiosi hominis esse
arbitretur: Si n. semel facere optimum est: Quanto magis sepius si bonum
ma. ergo & tota die. si una hostia placabilis: placabiliores utiq; hostie plu
rime: quia multiplicata obsequia deum merentur potius: q̃ offendant:
Non n. nobis odiosi indentur hi famuli: qui assidui & frequentes ad ob
sequium fuerint: sed magis cari: Cur igitur sit culpe & nomen & nomen ipse
hensibile suscipiat: qui aut filios suos magis diligit: aut deos ratis honorat:
Laudetur autem qui minus: quod argumentum & ex contrario valet:
Si n. totos dies precari & immolari criminis est: ergo & semel: Si superstes fili
os suos inde optare uitiosum est: superstitiosius est igitur est & ille: qui &
uero id optauerit: aut cur utiq; nomen sit ex eo tractum: quo nihil ho

Vnde religio dicitur:

Quid inter religione & superstitionem interest secundum Ciceronem:

Contra ciceronem de nomine religionis & superstitionis: –